

РЕШЕНИЕ

№ 3535

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 01.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2707** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 80 от Закона за държавната собственост /ЗДС/.

Образувано е по жалба на "Т.-Ц." Е.- гр.С., ЕИК *, представлявано от управителя И Т Т срещу Заповед № РД-15-063/25.03.2010 г. на О. У. на О. С., с която, на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС, по искане на Агенция "Пътна инфраструктура", е разпоредено изземване на следния държавен имот - публична държавна собственост, който се държи без основание: 571 К. м. от имот пл. № 1776, район „Т“, отчужден с Решение № 645/30.08.2006 г. на Министерския съвет за държавни нужди, а именно за изграждане на обект "С околоръстен път - южна дъга", участък "Симеоновско шосе" - БУ. "Б" от км 44+720 до км.49+291,4.

В жалбата са изложени съображения за това, че заповедта е незаконосъобразна и издадена в нарушение на административно-производствени правила, поради което иска нейната отмяна. Твърди се, че до настоящия момент дружеството не е получило дължимото му се обезщетение, поради което отчуждителното производство не е финализирано. Въпреки това, отчуждаемата част от имота е завзета от фирмите изпълнители на инфраструктурното мероприятие преди повече от година, като е съборена сграда-магазин, която не се намира върху отчуждената част от имота. След като не е приключила отчуждителната

процедурата, то не е налице хипотезата чл.39а, ал.1 от ЗДС, респект. имотът не е публична държавна собственост. Предвид изложеното се сочи, че имота не се държи без правно основание и разпоредбата на чл.80 от ЗДС е неприложима.Изложени са оплаквания и за незаконосъобразност на извършеното предварително изпълнение на заповедта, с което на практика от имота неправомерно са иззети повече от 571 К.м.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.Ковачева и адв.И., които поддържат жалбата и искането за отмяна на оспорения акт.

Ответникът- Областен У. на О. С. се представлява от юрк.А, който оспорва жалбата. Счита, че заповедта е постановена при наличието на всички законови предпоставки по чл. 80, ал. 1 от ЗДС, от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила, и след като са били обсъдени всички факти от значение за случая.

Заинтересована страна, Т П. Д. не се явява, не се представлява и не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, прецени доказателствата по делото и извърши проверка на оспорения акт по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и от активно легитимирана .

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предвид данните по делото, от фактическа страна се установява следното:

С Решение № 645/30.08.2006 г. на Министерския съвет за отчуждаване на имоти - частна държавна собственост, за държавна нужда за изграждане на обект "С околоръстен път - южна дъга", участък "Симеоновско шосе" - БУ. "Б." от км 44+720 до км.49+291,40", намиращи се на територията на О. С., на основание чл. 34а, ал. 1, във връзка с чл. 34б и § 1 от ДР на Закона за държавната собственост, се отчуждават, съответно се определят обезщетенията за имоти или части от имоти, предмет на отчуждителната процедура.

В първата таблицата по приложението, представляваща "Регистър на засегнатите от трасето части от имоти за район "Т", съдържаща планоснимачен № на имота, собствениците, засегнатата част от имота и стойността на обезщетението, в частта й имоти на юридически лица, под номер 30 е посочена частта от имота на жалбоподателя , която се отчуждава:

571 К. м. от имот пл. № 1776, срещу обезщетение за собствениците в размер на 57 426 лв.;

Решението е обнародвано в ДВ, бр. 74 от 08.09.2006 г. , не е обжалвано от дружеството и е влязло в сила.

С разпределителен протокол от 03.02.2010г., двамата съсобственици на имота са разпределили помежду си определеното им обезщетение в съответствие с притежаваните от тях идеални части, а именно: за Тодорка Д.- 4/18 и за „Т. Ц.” Е.- 14/18.

Определеното обезщетение е преведено на съсобствениците, видно от

приложените на л.17 вносни бележки, както следва: на Т Д. 12 761.32 лв. и на „Т. Ц.”Е.- 44 664.62 лв.

Върху имота, дружеството твърди, че е имало изграден магазин, но по делото са представени доказателства за издадена виза за проектиране на преместваеми съоръжения на осн.чл.56 от ЗУТ- монтажно хале и 2 броя контейнери.

С писмо изх. № 66-Сф-4 от 26.01.2007 г. Изпълнителният директор на Фонд "Републиканска пътна мрежа" към министерство на финансите отправя към О. У. искане за изземване на имотите, публична държавна собственост, съгласно Решение № 645/30.08.2006 г. на Министерския съвет за изграждане на обект "С околоръстен път - южна дъга", участък "Симеоновско шосе" - бУ. "Б." от км 44+720 до км. 49+291,40".

Конкретният имот, предмет на изземване в оспорваната заповед е уточнен в писмо изх. № 4702/51 от 16.03.2010г. и с писмо с изх.№ 66-Сф-4/04.03.2010г., като е приложена скица. С писмо с изх. № 0408/33 от 22.03.2010г., ответникът е отправил покана до дружеството да освободи отчуждената част имот пл. № 1776, като му е предоставил тридневен срок за това. В тези писма, Областният У. отбелязва, че следва да се считат по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК, като уведомления за започнато административно производство.

На 23.03.2010г., в деловодството на Областна управа О. С. е депозирано възражение 0408/33 от „Т. Ц.” с аргументи, че имота не се държи без правно основание. Извършена е проверка и е установено, че целия имот се държи от дружеството, включително и отчуждената част.

Отчуждената от имота част е предмет на изземване по чл. 80, ал. 1 от ЗДС на Заповед № РД-15-063/25.03.2010 г. на О. У. на О. С..

Административният орган е посочил в мотивите си, че изграждането на С околоръстен път е от изключително важно значение за столицата и за държавата като цяло и за да не се забавя завършването на инфраструктурен обект от национално значение е допуснал предварително изпълнение.

Към настоящия момент заповедта е изпълнена.

По делото е допуснато назначаване на СТЕ, но в съдебно заседание, проведено на 13.09.2010г., адв.И. е оттеглила искането си в този смисъл и е поискала да бъдат допуснати до разпит двама свидетели за установяване на същите обстоятелства, за които преди това е поискана експертизата.

По делото е разпитан един свидетел, но доколко неговите показания следва да бъдат кредитирани, съдът ще коментира в правните изводи, изложени по-долу.

При горната фактическа обстановка, установена въз основа на всички събрани по делото доказателства, по които страните не спорят, съдът прави следните правни изводи:

В резултат на извършената служебна проверка по реда на чл. 168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, съдът установи следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от ЗДС, на основание на която е издадена обжалваната заповед, "имот - държавна собственост, който се владее или държи

без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на О. У., въз основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство".

Като издадена от О. У. на О. С. Заповед № РД-15-063/25.03.2010г. за изземване на държавен имот с адрес в гр. С., е постановена от съответния административен орган, в рамките на неговата материална и териториална компетентност, поради което не е налице основание за оспорване по чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта е издадена в писмена форма, съдържа подробни мотиви, както и всички реквизити по чл. 59, ал. 2, от АПК.

За да прецени законосъобразността на оспорваната заповед, съдът следва да обсъди наличието на законовите предпоставки, предвидени в чл. 80, ал. 1 от ЗДС. Заповед за изземване се издава въз основа на мотивирано искане за изземване от страна на съответния министър или ръководител на ведомство, когато: имотът, обект на заповедта за изземване е държавна собственост и е налице една от алтернативно посочените предпоставки: имотът да се владее или държи без основание, да се ползва не по предназначение или нуждата от него да е отпаднала /в заповедта се сочи първата такава предпоставка/.

Съдът счита, че заповедта е издадена след приключила процедура по отчуждаване на имота, т. е. след като имотът е станал публична държавна собственост и след което се е държал от бившия му собственик „Т. Ц.” Е.-гр. С. без правно основание.

Извод за наличието на горните предпоставки съдът прави, по следните съображения:

От доказателствата по делото е видно, че преди издаване на оспорваната заповед е била проведена процедура по реда на глава трета от ЗДС "Принудително отчуждаване на имоти - частна собственост, за държавни нужди". Издаденото, на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗДС, Решение № 645/30.08.2006 г. на Министерския съвет е обнародвано в ДВ и не е било обжалвано от СД "К. 90 - Г. и с.", гр. С..

Именно то определя размера на обезщетенията за отчуждаваните части от имотите, като за частта от процесния имот с пл. № 1776 е определено, и съответно изплатено обезщетение в размер на 57 426 лева., видно от приложените вносни бележки, поради което твърдението за неприключила процедура по чл.39 от ЗДС е невярно.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от ЗДС, имотът се смята за отчужден, т. е. той става публична държавна собственост, когато се изплати определеното в решението по чл. 34а, ал. 1 от ЗДС или в съдебното решение обезщетение.

В този смисъл, съдът приема, че имотът предмет на изземване на процесната заповед, представляващ 571 К. м. от имот пл. № 1776, район "Т", издадена от О. У. по повод на мотивирано искане, към датата на постановяването ѝ, вече е публична държавна собственост и не е налице правно основание за държането му от страна на жалбоподателя.

При изложената фактическа обстановка, съдът приема, че са налице всички

предпоставки по чл. 80, ал. 1 от ЗДС и актът, предмет на контрол в настоящото съдебно производство, е издаден и при спазване на материалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона /чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК/.

Административният орган е издал акта след като е събрал и обсъдил всички релевантни за случай обстоятелства, съобразил е намиращите се при него възражения и становища на жалбоподателя и е постановил акт, в който коректно са отразени фактическите и правни основания за издаването му.

Твърденията, че от имота е завзета по-голяма част от отчуждената такава с площ от 571 К.м., както и твърденията, че са съборени сгради, които не са били разположени върху отчуждената част не бяха подкрепени с каквито и да било доказателства в хода на съдебното производство. Жалбоподателят се отказва от назначената по делото СТЕ, а следва да се отбележи, че единствено експерт, притежаващ специални знания би могъл да изследва тези въпроси. Недопустимо е с гласни доказателства да се установява каква част от имота е иззета, дали тази площ отговаря на отчуждената или е по-голяма и т.н. В тази връзка, съдът не кредитира показания на разпитания свидетел и не следва да ги обсъжда.

Предвид изложеното - заповедта за изземване е постановена при наличието на всичките законоустановени елементи по чл. 80 от ЗДС. Има влязла в сила отчуждителна процедура, по силата на която имотът е станал държавна собственост и има изплатено обезщетение - елемент, неприсъстващ в чл. 80, но наличен по силата на конституционната разпоредба на чл. 17, ал. 5.

По тези съображения, съдът счита, че оспорваната заповед № РД-15-063/25.03.2010г. на О. У. на О. С. се явява законосъобразна и жалбата на "Т. Ц."Е.- гр. С. следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С. - град, II а. о., 31 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Т.-Ц." Е.- гр.С., ЕИК *, представлявано от управителя И Т Т срещу Заповед № РД-15-063/25.03.2010 г. на О. У. на О. С..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Съдия :